

د سرور کائنات (ص) یادونه

په پښتو کې د (ې) تلفظ

محترم موورنو! د دې کتاب د صحتي ویلو د پاره یو شرط سته، هغه دا چې په پښتو کې د (ې) تلفظ او آواز پر پنځه قسمه دی نولکه څرنگه چې د (ې) په تلفظ او آواز کې فرق لري، دغه رنځ په خپل شکل اولیکنه کې هم فرق لري، خومتاء سفانه نن ورځ د پرلیکو نځي د دغه فرق مراعت نه کوي، نو ځکه ولوستونکي ته په ویلو کې تکلیف پېښیږي، ترڅو یوه جمله دوه درې واړه تکرار نه کوي، ترهغویې صحتي نه سي ویلای خوپه دغه کتاب کې د (ې) د تلفظ یا آواز سره سم د (ې) د صحتي شکل د لیکلو مراعت سوی دی که ولوستونکو د طرفه د کتاب د لوستلو په وخت کې د (ې) د خپل لیکل سوي شکل او حاله سره سم د تلفظ مراعت وسي، ولوستونکو ته د کتاب د ویلو په وخت کې هیڅ تکلیف او مشکل نه پېښیږي او دهرې جملې په مقصد د پرژړ پوهیږي اوس به د (ې) پنځه اقسام په تفصیل سره دروښول سي لکه څرنگه چې مخکې وویل سول په پښتو کې (ې) پر پنځه قسمه لیکل کیږي او د هر قسم آواز د هغه بل ډول څخه فرق لري هغه داسي

اول قسم (ي) دوه ټکي ځنځ پرځنځ لري

دوهم قسم (ې) دوه ټکي سرپر سر لري

دریم قسم (ئ) ټکي نلري خو همزه پر سر لري

څلرم قسم (ی) نه ټکي لري نه همزه لري خو په آخر کې لکۍ لري

پنځم قسم (ی) نه ټکي لري او نه همزه او نه لکۍ لري

او د دغه مختلفو (ې) گانو بېل بېل آوازونه دي، چې تفصیل یې په لاندې ډول سره دی

اول، هغه (ې) چې دوه ځنځ پرځنځ ټکي لري تلفظ یې داسې دی لکه

Ketabton.com

د سرور کائنات (ص) يادونه

غوړي ، کالي، غوايي، سړي، بنگړي، اوداسي نور
دوهم هغه (ې) چي دوه ټکي سرپر سر لري، تلفظ يې داسي دی لکه
شيدې - مستې - پنبې - خوږې - اوږدې - پايڅې - اوداسي نور دريم هغه
(ئ) چي ټکي نلري خو پر سر همزه لري، تلفظ يې داسي دی لکه، سړئ - منگئ -
لرگئ - سوتئ - اوداسي نور دغه (ئ) دمذکردپاره کارول کيږي
څلورم، هغه (ی) چي نه ټکي لري نه همزه لري خوپه آخرکي لکي لري، تلفظ
يې داسي دی لکه هڼکي، هيلی، غالی، خولی، شړی، لکی، نری، اوداسي نور
دغه (ی) دمؤنث اومفرد دپاره ده
پنځم، هغه (ی) چي نه ټکي لري نه همزه لري نه لکي لري، تلفظ يې داسي دی
هغه سپين دی، داترموز دی، دارنک ژړدی، سهاردی، اوداسي نور

د سرور کائنات (ص) يادونه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

محترم وړو نوموړې مسلمانان و جناب حضرت محمد (ص) ته سرور کائنات
اوسرور عالم وايو، چي په ساده او ښکاره ژبه سره د دغه القابو مقصد او مطلب،
مفهوم او معني د ټولي دنيا سردار دی خواصلاً د سرور کائنات
اوسرور عالم ترجمه د ټولي دنيا قائد، رهبر، اولار ښوونکي ده، په ظاهره
دالوی لقب اولوی خطاب دی، مگر کوم چا ته چي دغه لقب ورکول سوی، دی دهغه
کار نامې واقعاً داسي دي، چي دهغه دپاره دغه لقب مبالغه نه بلکه عين حقيقت دی،
تاسو ښه متوجه سئ ويو چاته د ټولي دنيا قائد اور رهبر د لقب ورکولو دپاره څلور
شرطونه په کار دي، که د دغه شرطونو څخه يونه وي موجود نو هغه چاته هيڅکله
سرور کائنات يا سرور عالم نه سی ويل کېدلای.

تر ټولو اول شرط دادی چي هغه چا به د کوم خاص قوم، خاص نسل، يا کمي
خاصي طبقې، د آرامۍ اوسکون دپاره کار نه وي کړی، بلکه د ټولي دنيا دانسانانو
د خوښۍ او آرامۍ له پاره به يې زحمت ايستلي وي. هو ديوه وطن پرسته، يا قوم
پرسته، قائد اور رهبر په دې سبب اوحیثيت سره، چي دخپل قوم يا خپل وطن دپاره يې
ډېر لوی خدمتونه کړي دي، خونه چي دي زړه غواړي قدر او عزت يې وکړه، مگر که ته
دهغه د قوم يا دهغه د وطن څخه نه يې نو هغه ستادپاره په هيڅ حال کي قائد،
اور رهبر نه سي کېدلای هر هغه څوک چي دهغه خدمت، محبت، خيرخواهي، او کارنامي
د چين دپاره وي نو ديوه هندوستانني يا مصري دهغه سره څه تعلق اورابطه سته، چي
هغه دي د ځان قائد اور هنما وبولي دده دپاره يې څه کړيدي؟

بلکه که هغه قائد دخپل قوم د لوړوالي اونه ميعشت دپاره يوبل قوم خوار کړی
او ذليله کړی وي نو معلومه خبره ده چي دغه نور قومونه دهغه څخه نفرت هم کوي او په
بده سترگه ورته گوري. د ټولو قومونو انسانان هغه وخت يوشخص دخپل
قائد، رهبر، اوسردار په صفت سره مني، چي د دغه شخص په نظر ټول قومونه اوملتونه

شاعر: حاجي عبدالکبير (حُسنيار)

د سرور کائنات (ص) يادونه

انسانانو ووطنونه يوډول وي ، اودى دټولو دپاره يو قسم خبر خواغو بښتونكى وي اوپه دغه خپله خبر خواهي او خدمت كي يوه ته تربل هيڅ قسم ترجيح او فضيلت ورنه كړي دټولي دنيا د سردار اورهنما كېدلو دپاره دوهم شرط دادى ، چي هغه رهبر داسي اصول او قوانين منځ ته راوړي چي دټولي دنيا د انسانانو رهنمايي اورهبري كوي اوپه هغه كي به دانشماني ژوند دټولو مهمو مسئلو حل موجود وي ، دقائد اورهبر معني رهنما ولاړ بښونكى دى وقائد اورهبر ته ددې دپاره ضرورت سته چي هغه وځلگوته د كاميابي اوبهترۍ لار وروښيي ، نوځكه دټولي دنيا قائد هغه څوك كېدلاى سى ، چي دټولي دنيا وانسانانو ته داسي لاري چاري وروښيي چي په هغه كي دټولو انسانانو دپاره كاميابي اوبهترې موجوده ويدټولي دنيا دقائد اورهبر كېدلو دپاره دريم حتمي ولاړمي شرط دادى چي دهغه لارښووني به ديوه خاص وخت او خاصي زمانې دپاره نه وي ، بلكه په هر عصر او هره زمانه كي به يو قسم فايده مني او گټورۍ وي اوپه هروخت كي به صحح ، د متابعت او پيروۍ وړ اولايقي وي كه د كوم رهبر ، قائد ، لارښووني په يوه وخت كي گټوري وي ، خوپه بل وخت او زمانه كي بېكاره اوبې فايدي وي ، بيا هم وهغه ته د دنيا قائد اورهبر نسي ويل كېدلاى. د دنيا قائد اورهبر هغه څوك كېدلاى سي _ تركومه وخته چي دنيا قايمه او موجوده وي دهغه قائد اورهبر لارښووني به گټوري وي _ بيا هم دټولي دنيا درهبر اوقائد كېدولو دپاره څلرم مهم شرط دادى چي دغه قائد به يوازي د اصولو او قوانينو پر وړاندي كولو اكتفاء نه وي كړې ، بلكه هغه وړاندي كړى قوانين به يې د ځلگوپه ژوند كي عملاً جاري كړي هم وي ، اود خپلو قوانينو پر اساس يوه وېښه او كاميا به جامعه او ټولنه په وجود راوړي وي . هغه څوك چي يوازي اصول او قوانين وړاندي كوي اود عمل جامه نه په واغوندي ، هغه ته فقط يومفكر وياى سو هغه هيڅكله قائد اورهبر نه سي كېدلاى . دقائد اورهبر كېدلو دپاره داحتملي اوضروري ده چي هغه خپل وړاندي كړو اصولو او قوانينو ته عملي جامه وراغوندي ، اودنیا ته به يې وړښكاره كوي ، ياپه بل عبارت خپل قوانين به دصحي

د سرور کائنات (ص) يادونه

تتيځې سره په عملي شکل سره ښکاره کوي اوس نو راسي چي موږ اوتاسي وگورو چي دغه څلورم شرط په هغه ذات کي ترکمه حده موجودوه او موجود دي چي موږ وهغه ته سرور کائنات يا سروري عالم (ص) وايو .. اول هغه اولنئ شرط راواخله ، تاسي دجناب محمد مصطفي (ص) ژوند اوسيرت مطالعه اوترنظر وباسي ، په يوه نظر به دا درته معلومه سي چي در رسول الله (ص) ژوند ديوه قوم پرست يا محب وطن ، ژوندنه دي ، بلکه ديوه محب انسانيت ، ديوې جهاني نظريې ، اوديوه جهاني قانون ايبسوونکي انسان ژوند دی دجناب رسول الله (ص) په نظر ټول انسانان يو قسم وه ، دکوم خاندان دکمي طبقې دکوم قوم دکوم نسل ياد کوم خاص ملک يا وطن سره دهغه (ص) دلچسپي ياد زړه علايق نه وموجود ، امير او غريب ، لوړ او کښته ، تور او سپين ، عرب او عجم ، شرقي او غربي ، دغه ټولوته يې په يوه داسي نظر او حيثيت سره کتل ، چي دغه ټوله د انساني نسل افراد دي ، در رسول الله (ص) د ژبي څخه په ټول عمر يوداسي لفظ ، يا يوه داسي جمله نه ده راوتلې ، او نه يې په ټول عمر داسي يو کار کړي دي چي دهغې وينا ، ياد هغه کار څخه دي داسي يوه شېبه پيدا سي چي ده (ص) ديوې خاصي انساني طبقې دگټي او مصلحت سره ډېره علاقه درلودل نو په همدې سبب در رسول الله (ص) په ژوند کي د حبشي او ايراني ، رومي او مصري ، حتي يهودي او نصراني په داسي ډول دده (ص) دکار او دعوت ملگري سوه ، لکه عرب چي يې ملگري وه

او دده (ص) تر حلت ورسته دمخکي په هر کونج کي دهر نسل او هر قوم دانسانانو رسول الله (ص) دخپلو ځانو دپاره پر هغه قسم قائد او رهبر وباله ، لکه دده (ص) قوم چي دئ خپل قائد او خپل رهبر باله ، داد هغه خالص انسانيت اثر او کرشمه ده چي نن ورځ ديوه هندوستاني يا افغاني څخه نه ، بلکه دهر قوم او هر ملت داشخاصو څخه دهغه ذات تعريف او تصيف اورو چي په سلهاوو کلونو پخوا په يوه عربي ملک کي پيداسوي وو دټولو انسانانو دپاره وو ، دده (ص) اصول او قوانين دانسانيت مشترک ميراث دی ، چي په هغه کي ديو چا حق دبل چا تر حق کم يا زيات نه دي ، او هر څوک چي

د سرور کائنات (ص) يادونه

وغواړي ددغه ميراث څخه کافي فايده اخستلاى سي جناب رسول الله (ص) زما
اوستا دلارېښووني دپاره راغلي دي اوډېر زيات زحمتونه او تکليفونه يې گاللي دي
دپاره ددې چي ما وتا دآبدي عذاب او ددو زخ داوړه خلاص کي ،خو افسوس
زرافسوس زه اوته دغه لارېښووني نه قبلوو دشيطان متابعت در رسول الله (ص)
تر متابعت خوښوو او ددو پخ پراور په رڼو سترگو ورغلو ، گرانو لوستونکو د مضمون د
پيراخه کېدوله ويړي خپل قلم را کنترولوم ، که چيري موږ اوتاسي د جناب رسول الله (ص)
د مبارک ژوند پرهراړخ وينا يالیکل وکړو نو موږ ټول به ستړى سواو قلمونه به مو
وچ شي مگر دده مبارک (ص) مبارک صفتونه به خلاص نشي کوم څلور صفتونه چي
پاس ذکر رسول هغه ټول دده مبارک (ص) صفات او معجزې دي نو ځکه موږ و جناب
محمد رسول الله (ص) سروري کائنات (ص) وايو . الهي ته زما او د ټول امت او ددې
کتاب د لوستونکو او اورېدونکو ستاد مبارک رسول (ص) محبت او متابعت په نصيب
راکړې الهي ، توفيق راکړې چي ستاد دين دنشرولوو دپاره په ځان اوما ل سره کوښښ
وکو ، آمين يارب العالمين

وصلی الله تعالى علي خير خلقه محمد وآله واصحابه اجمعين
ستاسي ددوعا محتاج (حاجي عبدالکبير (حسنيار)

د سرور کائنات (ص) یادونه

د سروري کائنات (ص) یادونه

کله چې ما د ښاغلي حاجي عبدالکبير (حُسنيار) د سروري کائنات د یادونو شعري مجموعه دمطالعي په سپاه باندې وشنله نو داراته معلومه سول چې دده دسيني د ژوندون پراتم بهار د شعر په پخولو باندې شروع کړې ده او يقيناً ده د شعر په خانقا کښي داستقلال روح دفصاحت په قنا ديلوکي ستايلي دي او د جنت منظري يې دبلاغت په لطائفو کي نغښتي دي د حُسن ډېوه يې د سلاست په قوافلو کي روښانه کړې ده او د عشق نشه يې د تصوير په ضمائر وکي هڅولې ده خوځان يې د مينې په اور باندې لولپه کړيدي بيا يې دوصلت وغيرې ته وردانگلي دي او سمدستي يې پر زړه باندې د حُسن طوفانونه راغلي دي بيا يې په هره ساه کي د عشق خواږه دردونه تاوسويدي او دميفروش په مستو رابطو مبتلا سويدي په اخر کي يې د حقيقي يارد قرباني په خاطر د محبت په انگې کي وځان ته کور غوره کړ چې همدا اوس په همدغه کور کي د حال په مرض گرفتار دي او بېله د حال له پيره څخه يې بل کوم شيخ او طبيب په علاج نه پوهيږي خدای (ج) دی پخپله لار کښي عمر طويل او پر همدغه حقاني اشعارو توفيق ورته ورکړي

قاري محمد طاهر «ناتوان»

د سرور کائنات (ص) يادونه

حمد

په هرڅه کي دي وينم په هر لوري رابښکاري
ځان ته نظر وکړم که جهان ته فيکروکړم
ټول ستا د قدرت لاس دی زبیا هرڅه جوړ سوي
دستور په ښکلا کي آسمان ته فيکروکړم
د المردی لوی مخلوک دی په لوړه عزت تابع دی
نه وروسته ځي نه وړاندې یو آن ته فيکروکړم
د هروطن مخلوق دي جلا جلا رنګ کړی
دا لویه کارخانه ده انسان ته فيکروکړم
يوخت به داسي راسي دا هرڅه به فاني وي
باقي به يو الله (ج) وي قرآن ته فيکروکړم
اتلس زړه قومه به حاضر کې خپل حضور ته
د خوف رجا په منځ کي مېزان ته فيکروکړم
شناوایم الهي چي تاد حُسنیار کړم
په تاباندي مي نازدی ستا شان ته فيکروکړم

د روژې دېرشم ماښام د شفی څلور بجې

۱۸۰۶۰۱۳۸۹

دسرور کائنات (ص) یادونه

حمد

ژاروبه الله لره خپل غني مولاره
هغه بادشاه لره
الله صمد دی خدای څ کفواً احد دی خدای څ
لم یلدولم یولد ، پاک الله واحد دی خدای څ
څه به وړو عقبالره ، خپل غني مولاره
رحمن اورحیم رب دی ، لاشریک عظیم رب دی
فضل به دده غواړو ، زموږ خالق کریم رب دی
حتماً حشرگاه لره ، خپل غني مولاره
مثقال زره حساب ، زموږ څه کړي هغه وهاب
سل چنده مو بد ترښه ، څه به کړو درب جواب
نسته هیڅ سبالره ، خپل غني مولاره
ما خلقت الجن انسان ، الاکړه پیدا سبحان
خاص د عبادت دپاره ، نه توکلت غیران
څه ښایي ومالره ، خپل غني مولاره
خدا یه گناه گاریمه ، شرمنده بسیاریمه
فضل پر عبد الکبیر ، وکړه حسنیاریمه
نه ځم ويلي خوالره ، خپل غني مولاره

د سرور کائنات (ص) یادونه

رڼا دمدينې

شاه دمدينې پېشوا دمدينې
د زړه پر سر مي نقش دی اغا دمدينې
نسیم دمدينې له لوري راغي غزل وای
شیدا دمدينې احدا دمدينې
د زړه په هر غورځنگ کي راسره دی زما قریب
رڼا دمدينې مصطفی دمدينې
ثنا وایم الله ته چي په فیض یې منوریم
زیبا دمدينې رهنما دمدينې
وخدای ته واسطه مي محمد (ص) د خدای حبیب دی
دوا دمدينې شفا دمدينې
مین یې خُسنیاریم هزار ځله دي تر جارسم
صبا دمدينې سعیدا دمدينې

۱۳۸۸ \ ۱ \ ۶۸

کندهار زموږ کور

د سرور کائنات (ص) يادونه

څښتن تعالیٰ (ج)

مورېغا شقان یوتل داستا ن دمحبث خوښوو
چي مینه اوړو مینه وایو دا صحبت خوښوو
مورېله هغومکړې خالقه چي جانان هیروي
څښتن تعالیٰ ستا دحبیب سره الفت خوښوو
مینه دحق ده چي عاشق ترخپل معشوق کي فدا
دصحابه وداحد علا غیرت خوښوو
زړونه پسه مینه کي ودې مقام ته ورسېدل
سرنذرانه روح صدقه د عشق خصلت خوښوو
زموږ حُسنیار زړه بېله میني څه زغملای نسي
دمیني زهر دجهان ترهر شربت خوښوو
۲۸/۶/۱۳۹۰
دشپي لس نیمي بجې

د سرور کائنات (ص) یادونه

محمد رهبر دی

محمد رهبر دی په نبیا نو کي سردار دی
خدای حبیب بللی گران دخپل اُمت غمخوار دی
نه لري ثاني په مخلوقا تو کي سلطان دی
نوم يې محمد پر عرش ليکلی په ښه شان دی
ډک په صفتو يې نا زل کړی خدای قرآن دی
دُراو مرجان هر حديث دپاک نبي گفتاړ دی
شاه په مدينه کي دی امام د قبلتینو دی
نور د حق له نوره دی پاک جد د حسنینو دی
تاج يې دمعراج ورکړی سردار د دو کونینو دی
لمر يې پر اسمان باندې له رويه شغلدار دی
چا چي د حبیب پر قدم ايښی خپل قدم دی
سوی پر هغه شخص دا لله پاک لوی کړم دی
پاتې شريعت موږ ته خراغ د کلم عالم دی
سر د طريقت يې پر مومن زړه معلوم دار دی
پوسه ای مو مینه دا دنيا د سود اوزيان ځای دی
دا د ابدي ژوندون د گټې اوتوان ځای دی
دلته دي د وېخ جنت هر دم د امتحان ځای دی
ځير اوسه شيطان دایمان غل دي بيدار دی

د سرور کائنات (ص) یادونه

خدایه واسطه مي ستا حضور ته ستا حبیب دی
د رو د سلام پر وایم احمدا ز موږ طبیب دی
شاه د مدینې الله را کړی ښه نصیب دی
ویاړم حُسنیار چي په اُمت کي یې شمار دی

۲۰۱۸۸ ۱۳۸۷

کندهار

د سرور کائنات (ص) يادونه

زما نصيب

يا محمد مصطفي ، تر تا دي سمه فدا
تاسو حبيب ، زما نصيب ، زما قريب ، زما آغا
زه يم غلام تل مدام ستا پر نام مي ژوندونه
هزار سلام په هر گام خپل گلغام مي سکونه
نسته آرام مي بي تا ، يو خوار فقير يم شيدا
راکه ديدار ، يو کرار ، سوم بيمار ، بېله تا
يا اولين اخيرين يې امين محمد ه
لري معراج سوې سراج دکونينوا حمده
داما مينو جده ، د حسنينو جده
پر الله گران ، مهربان ، قدردان ، زموږ پېشوا
دمدينې لوړ جناب مخ گلاب راڅرگند که
د عشق په باب زړه غرقاب په شتاب راپيوند که
گل يې سرداري عالم ، تل يې غمخواري عالم
سرد عرب ، وعجم ، محترم ، خيرخوا
ستا حُسنيار دي قربان سي تر تا زما صنمه
وکه نظريم محتاج بي تا مر مه له غمه
ستا په صحبت مي آرام ، ستا په صفت مي آرام
جار سم تر ، تا زما غا ، زما دزړه ، يې دوا

۴۱۱۸ ۱۳۸۵

د سرور کائنات (ص) یادونه

شاه دمدينې

شاه دمدينې ته ځم ، د حبيب روضې ته ځم
صدهزار درود سلام ، پاكي تجلې ته ځم
شاه ته به زه څه وروړم ، زړه به يو تحفه وروړم
سربه نذرانه وروړم ، د عشق وډېوې ته ځم
شاه مي هاشمي جانان گران پرلوی باري جانان
نه لري ثاني جانان ، خپلي واسطي ته ځم
وشود وصال زېرى داڅنگه دخيال زېرى
بنكلي بې مثال زېرى ، د خداى وبيتي ته ځم
نې لرم قيمت الله ، ستاديو نعمت الله
ستا فضل رحمت الله ، غواړم ستا كعبې ته ځم
غواړم ټول امت خدايه ، ستاخه په قيامت خدايه
غرق ستا په رحمت خدايه ، داسي عريضي ته ځم
فضل پر ما خواروسو ، كرم دباداروسو
بنادسو حُسنيار فقير حقي فريضي ته ځم
۱۳۸۶
دروژې شلم ما بنامد شپې څلور بجې

د سرور کائنات (ص) یادونه

چه فقیر دي دخیل در کرم مهربانه
تورکچکول را پیما نه کره لوی سلطانه

پر دربار دي هر طالب مطلب حاصل کر
ماه مبناد که یار حیمه یار حما نه

یو حجاب چي موتر منخ دی هغه دور که
حُسنیاریم وصل غوار مه سبَحانه

د سرور کائنات (ص) يادونه

هسي نسته په جهان کي حسن ستادی
د اسمان روښانه لمر پر تاشيدادی
ستا له رويه يې خدا يې خپله اظهار کړه
صفت کړی په قران کي دي الله دی
هم يې جوړ کړې له خپل نوره هم يې وصل
ستا مقام په ټول عالم کي بل دچا دی
اولين او آخيرن عزت يې در کړی
پاس دعرش پرکنگر دي نوم زيبادی
چي ابليس دي ونامه ته کم کتله
خدای خراب کی آبدی اور يې سزادی
حُسنيار به بې تاخه وي لوړ جنابه
ستا غلام دی ستا مر یی تر تا فدادی

دروژې دېرشم ماښام دښې څلوربجې

۱۱۸۴۸۱۳۸۴

د سرور کائنات (ص) یادونه

محمد گل سردار زموږ غمخوار دی په محشره
خیروالبشره
نبی حبیب د سبحان دی شفیع په ورځ د میزان دی
پر خپل امت مهربان دی
نازلې زموږ نبی هاشمي دوست د اکبره
لري معراج معتبر دی د ټول نبیا نو افسر دی
د خدای په نور منور دی
مصطفی زموږ پېشوا دی و الله حق زموږ رهبره
څلور یاران د جناب دي هر یو افتاب او مهتاب دي
د گران په عشق کي غرقا ب دي
مینان عاشقان فدایان جار تر دلبره
حضرت صدیق مهربان دی حضرت عمر قهرمان دی
عثمان جامع د قرآن دی
ازلې و وسخي فیض لري علي حیدره
ستا حسنیار ستا فدای ستا یو غلام دی گدای
پر خرا سان په ژړادی
ستا دیدار ستا گفتار زما قرار زما د زړه سره

۲۰۱۱ ۱۳۸۵

د سرور کائنات (ص) یادونه

سرداری مدینه

محمد جا نانه سرداري مدینه
ترتادي سم قربا نه سرداري مدینه
يا احمده يا حبيبه يا خاتم الانبيا
حبيب د سبحا نه سرداري مدینه
نوريې دالله اکبر شپه دي رڼا کړېده
يانبي سلطا نه سرداري مدینه
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُو اللَّهِ
نوريې درحمانه سرداري مدینه
تاج يې دوصلت درکړې نورېې ډېر عزت درکړې
پرلوی خدای قدر دانه سرداري مدینه
يا سراج المرسلين يا طه و يا يس
أمت يورې طوفانه سرداري مدینه
يا مُجِيبُ السَّوَالِ کوم فقير حُسنيار يمه
وصل مي که گرانه سرداري مدینه
دروژې لسم ماښام د شپې څلوريځې
۱۳۸۴۷۷۲۳

د سرور کائنات (ص) یادونه

يا الهي درحمت دي اُميد واري م
يا غفاره گنهكاريم گنهكاريم
زما گناه ستا تر رحمته پوري څه ده
بي چاره يم ستا د فضل انتظاريم
شفاعت ستا د حبيب په نصيب راکه
يو ملنگ ستا دنا مه يم حسنياريم

۱۸۸۸ ۱۳۸۴

کندهار ارغنداب خواجه ملک رود

د سرور کائنات (ص) یادونه

د پوانه سوم د پوانه په ارمان د مدینې
دورود وایم سلام پر خپل جانان د مدینې
زړه ژاري سترگي ژاري روح مي ژاري دیدن غواړي
هریاد مي سینه سوځي په هر آن د مدینې
هریاد مي دصنم دي هره ساه مي غزل وایي
د زړه بلبل مي تل وایي داستان د مدینې
الحمد لله شکرچي په مینه کي یې گیریم
پاک رب ته واسطه مي دي سلطان د مدینې
محبوب عاشق الله دی دالله ورسره مینه ده
دخدای په نور روښانه دی بوستان د مدینې
نظر ته یې محتاج یم بې نظره بې سم خاوري
نظر بې حُسنیار کړمه حق خوان د مدینې

د سرور کائنات (ص) یادونه

صبح دم سو پر کعبه اوري انوار
عا شقان ترېنه تا ویرې بې شمار
سل و شل انواره شب وروز پراوري
شل انواره یې دي صرف پر یو دیدار
شپېته نور یې د طواف خلغو ته وقف
دا خلوبښت یې د قرآن پاک پر تکرار
که توران دي که سپینا ن ټول پر شیدا دي
عا جزې هم ورته ژاړې بې اختیار
محمد به پرې طواف په شفقت کړی
دا لله وو ورته امر په دې کار
د لوی فضل د الله چي یې وصل کړم
په لید و سرې حاجي سو حُسنیار

کعبه شریفه

۲۱۱۰۱۳۸۶

د سرور کائنات (ص) يادونه

محمد ه ترنا مه دي سم قربا نه
مدینه دي ده په نور سره روښانه
ستا په روی سره معاف بابا آدم سو
چي اظها رسوي و دنیا ته ورك ستم سو
هجر ولاړی بها رسو ټول گلستانه
لا اله الا الله پیغام دي را وړی
حق رهبره دالله کلام دي راوړی
منور ټوله کفار سوه په ایمانه
اولین اوآخرین یې پاک حبیبه
نازنین او بهترین مویې قریبه
احمدایې سعیدایې شاجهانه
درو دسلام وایم پر تا ستا حُسنیاریم
چي واصل دي کړم اغا شکر گذاریم
بیل می نکړې له خپل ځانه مهربانه
مدینه منوره
۱۶۱۱۰۱۱۳۸۶

د سرور کائنات (ص) یادونه

د پاک حبیب حضور

قاصده یو سه سلامونه زما دگران حبیب حضور ته
آه وو پر یاد سوي آهونه زما دگران حبیب حضور ته
و منور معشوق ته یو سه د عشا قوسلام
باب السلام ته چي دا خل سې کوه ډېر احترام
په ډېر آدب پېش که عرضونه زما دگران حبیب حضور ته
اول حضور ته ور پېشېږي دسر داري عالم
دا د کونینو سردار خیر البشر دي محترم
هله اظهار که زموږ مرادونه زما دگران حبیب حضور ته
دوهم روضه ده د حضرت صدیق یار اولین
جناب امیر المؤمنین لري مقام بهترین
کول یې ستر ستر خدمتونه زما دگران حبیب حضور ته
دریم مقام دی دعا دل حضرت عمر قهرمان
خدای وربخښلی شجاعت دی دوهم یار دجانان
عادل کول عادل کارونه زما دگران حبیب حضور ته
حضرت عثمان صاحب دی پروت پر جنة الباقیه
خدای نازولی ذالنورین پر کړې خدای ده صله
جمعه کول یې آیا تونه زما دگران حبیب حضور ته
حضرت علي مو قبله گا دی دحسن او حسین
مبارک جد یې مصطفی دی با ندي گران امامین

د سرور کائنات (ص) یادونه

د فاطمې د زړه گلونه زما د گران حبیب حضور ته
ستا حُسنیاردی ارما نجن د کندهار پر لمن
ایرېدي گلونه د صفت ستا د اشعار پر لمن
لري پر زړه د عشق دا غونه زما د گران حبیب حضور ته

۳۰۸۲۱۳۸۷

کندهار

د سرور کائنات (ص) یادونه

څرنگ بڼا یسته لرې جانان خدایه
زه دې پر مین کړم مهربان خدایه
تا سويې له رویه کړه دنیا پیدا
تا سويې له رویه کړه عقبا پیدا
تا سوله خپل نوره کړی روښان خدایه
یا دکړی مویه نه نوي نومو نو دی
ټول قران یې ډک په صفتو نو دی
انجل اوپه تورات کې دی عیان خدایه
نور دی ستا له نوره منور حبیب
ټا کلی موساقي دی دکوثر حبیب
تاج دي دمعراج ورکړی سبحان خدایه
ستا له لوی دربار څه عطا غواړم
ټول امت بخښلی داغا غواړم
نه لري ثا نی پر کل جهان خدایه
ویاړم حُسنیار چي یې کلام لیکم
نوم دگران حبیب په احترام لیکم
جارستا تر رسول سم په هر آن خدایه

۱۴۱۶۸۱۳۸۷

دروژې څلرم ما بڼام د شپې څلور بجې

د سرور کائنات (ص) يادونه

شمع بليږي يوعاشق د عشق داستان ليکي
شاه مدني محبوب د ځان اود سبحان ليکي
شمعه بليږي يوعاشق پر نيمه شپه يادوي
د روډ او سلام ورباندي وايي مدينه يادوي
اورد محبت يې محمد پر دل و جان ليکي
چي سترگي پتي له جهان څه کم جانان وينمه
مراقبه پناه يې قلب کوم سلطان وينمه
شاعر شاعر خيالات مي بيانوي د پوان ليکي
هغه چي لمر د شنه اسمان دی ستا په روى منور
تر شرق او غربه کل جهان دی ستا په بوى معطر
شاهد قرآن دی ستا صفت رحيم رحمن ليکي
تر بنياستو سترگودي جار سم د خوبانو ميره
د خداى حبيب يې زما قريب د مرسلانو ميره
ستوري دي نوم په بنکلي نقش پر اسمان ليکي
يوخوار غلام چي حُسنيار سو سراسر د ستا صيله
چي مشرف ستا په ديدار سود طريقته ثمره
خوشحال د عصر په رسوا داسي اعلان ليکي
د روژي لسم ماښام د شپې څلور بجې

۹۶۱۳۸۸

د سرور کائنات (ص) یادونه

هغه رنځې چې زما دگران دی درست جهان ورته پیکه دی
ټول ښکلا ورته عاجزه هر جانان ورته پیکه دی
چې یوسف یې له ښایسته الهام اخلي نوښایسته دی
پرزمین واړه گلونه هر بوستان ورته پیکه دی
هر څوک وایې زما جانان دی زما جانان نور د سبحان دی
منور هسي بل نسته لمر روښان ورته پیکه دی
داسمان سپینه سپوږمۍ یې د حضور په سلام راغله
هر ښي په ده نازېږي کهکشان ورته پیکه دی
رږ پیداکی له خپل نوره هم یې تاج وردمعراج کړی
محمد پر عرش لیکلی عرش کلان ورته پیکه دی
خدای دخپل محبوب د مینې جام زما په نصیب را کړی
پر سرتاج د حُسنیاردی هر سلطان ورته پیکه دی

دروژې پنځلسم ماښام د شپې څلور پېچې

۱۶۸۸ \ ۶ \ ۱۶۸۸

د سرور کائنات (ص) یادونه

زړه مي مين پر مصطفي سو
الله الله شاهد پر ما سو
نه مي هير پرې جناب شاه دگلانو گلاب
په هره سا کي مي اشنا سو
هاد وصال خيالونه وختل ټول خوبونه
د خوب رويا نو ميرزما سو
صاحب سرداري عالم زما د زړه سومل هم
قلب مي په قلب دگران پنا سو
چي تل يې وينم روښان حبيب مي نور د سبحان
بنکلی نصيب په نصيب زما سو
فضل هروخت د بادار غواړم بيا بيا حُسنيار
د عشق رهبر زما پېشوا سو

د روژې دروې شتم ما ښام د شپې څلور بجې

۲۲۸۶۱۳۸۸

د سرور کائنات (ص) یادونه

دهغه چي د قدم خاوره کېميا وي
نوبې يار دحُسن څه وي خدای خبر دی
چي دنيا يې له خاطره څه اظها رسوه
پر عقبا باندي شفيع دی معتبر دی
مُحبت دپاک حبيب چي چاپري ايښي
دهغو اخراجام ته لوی خطر دی
بنکلی نوم يې پر عرش نقش جلوداره
خدای جوړ کړی پرنا مه باندي کوثر دی
هم حبيب دی هم طبيب دی زمانصیب دی
باغ دحُسن يې جنت دی معطر دی
که د درست جهان اوبه دقلم رنځ کړم
لا باقي بې وي صفت خير البشر دی
حُسنيار ترهسي يار زر ځله جار شه
گل پېشوادى زموږ غم خوار دی حق رهبر دی
دروژې څلورويشتم ماښام دښې څلوربجې
۲۵ ۸۶ ۱۳۸۸

د سرور کائنات (ص) یادونه

دې تړون ته کوم نظر لرې زاهده
خدای وماته محبوب کړي خپل پېشوا دی
ماهم زړه ترهغه دوو سترگو قربان کړی
چي لیدلی یې دیدار دپاک مولادی
داچي زما دروح غذا له هغه زړه سوه
دپاک زړه مي دحبيب نور دمولادی
په اویا شالويې نور دجمال پټ کړی
لاپټ ندی درست جهان یه گل زبادی
لوړ عاشق ملاحسن صاحب سروايي
زما په چارو ناخبره ش—یخ مولادی
هسي حُسن یې بل نسته په مخلوق کي
حُسنیاری یې پر هغه حُسن شیدادی

دروژې پینځویشتم ماښام د شپې څلور بجې

۲۴۶۶۸۱۳۸۸

د سرور کائنات (ص) یادونه

زما کلمه طيبه

يا محمد محمد ستا پر نام نام
زما کلمه طيبه تل مدام دام
دخدای (ج) رسولہ دخدای حبيب يې
رب ته مقبوله درب قريب يې
حق دي اصوله درنځ طيب يې
مرحبا جاري تر نام يم غلام لام
خدای دريځنبلۍ حوض کوثر دی
پرعرش دي نقش نوم معتبر دی
خاص ستا له رويه لوړ شمس قمر دی
دلولاک تاج دي سراج گلغام فام
معراج دي حق دی سرمرسلينه
صفت دي زيب کړي طه يس نه
لقب دي وړی دی دامينه
لوړ معزز خدای در کړ مقام قام
تر تا دي جارسم نبي سراره
ماخوار قبول که پر خپل درباره
عبدالکبيريم سخت گنهگاره
ستا حُسنياريم بې تايم ناکام کام

د سرور کائنات (ص) یادونه

مرحبا دخوبانو سرتاجه
مبارك دي رخسار دی سراجه
تجلې دي دنورځي ترعرشه
عرش دي دی و قدم لره فرشه
دهمه وورنځونو علاجه
مخ روښان دي له رويه څه لمړدي
ستا حضورم قدم منوردي
پرنامه دي کوثر او معراجه
ستا حضورچي ظاهر سو رڼاسوه
د کسرا خدايان ټول پوښاسوه
لااله الا الله دين رواجه
اولين آخرين پيغمبر دی
محمد مصطفي حق رهبر دی
نقش پر زړه مي دميني مزاجه
حُسنيار شرمنده گنهگاريم
ترمخلوق بدترينه بدکاريم
پر مېزان مي که خلاص دخراجه

د سرور کائنات (ص) یادونه

شاهان دطولي پیران

په توروغرو کي يې درباردي فيض لري پیران
شاهان دطولي پیران
په توروغرو کي يې درباردی ورځي شاه وگدا
لنځري پور دسڅا
داکاملان گل صاحبان نقشبندي پیران
په توروغرو کي د شاهانوزيار تونه دي
دفيض جامونه دي
کوټلي پاچ په رنځينه دی نوراني پیران
په توروغرو کي ښايسته تالار شغله لري
پټه نشه لري
دناستي ځای دنازولو زلي پیران
په توروغرو کي دسيابند حضرت شاه مولوي
لري قلبي خوشحالي
حق نازولي نازنين کراماتي پیران
په توروغرو کي حُسنيار سودخوبانو وصل
دکاملان وصل
مراد يې حاصل سوائله ورکړله سڅي پیران

د سرور کائنات (ص) يادونه

زموږ پير کا مله پير دی موږ خواران ترو تازه يو
انوار را باندي اوري مريدان ترو تازه يو
له ډېرو خلگو بېل يو په مينه کي را ټيکيل يو
مطلب مو پاک الله دی عاشقان ترو تازه يو
صحت مو د حبيب دی عجب ښه مونږ صيب دی
په مينه د جانان خپل مينان ترو تازه يو
سردار د مدينې دی ژوندون مو د سينې دی
خراغ مو د مجلس دی پتنگان ترو تازه يو
په ورځ د حشر گا کي شفاعت به مو اغا کي
دکو ترجم به عطا کي جنتيان ترو تازه يو
کا مل پير د سيابند دی يو غلام يې حسنياريم
لوي فضل د مولا دی بيما ران ترو تازه يو

۴۱۱۳۸۴

د جمعې ورځ کندهار

د سرور کائنات (ص) یادونه

انوار باندي اوريري

د تورو غرو پيران دي تجلي يې پور ته كيږي

انوار باندي اوريري

سيابند يې ځله ولي دی روښانه معلومېږي

انوار باندي اوريري

دخدای لوړ نا زولی دي لري لوړ مقامونه

چليږي يې نازونه

شاه غوث آمان الله صاحب دين ته کړي خدمتونه

گا للي تکليفونه

دخدای فضل پر سوی دی لنگر يې تل چليږي

شاه غوث ولي الله صاحب يې فرزند خراغ روښان دی

د طريقت بوستان دی

کامل او مکمل د شريعت پر لار روان دی

شاه غوثي زمان دی

جدي امام آلمر سلين ناز يې قبلېږي

حضرت شاه مولوي صاحب سلطان د سلطانانو دی

شاه غوث د غوثانو دی

پير نقشبندي صاحب سلطان د عرفانو دی

اولاد دامانو دی

لنگر يې خرابات دی د سوالگير په داد رسيږي

شاه غوث بها والدين صاحب شهيد کی شورويانو

د سرور کائنات (ص) یادونه

د پاک دین د بښمنانو

قربان سو پر قرآن باندې سراج د ساليکانو

رهبر دمريدانو

رهبر مو پر عقبا دی شفاعت ده دوی قبلېږي

سلطان دی زما حبيب دی زې غلام يم لوړاميردی

شاه غوث عبدالقدير دی

اولاد دکاملانو دي جناب کامله پير دی

نيولي مي ځنځير دی

تر جار دي حُسنيا رسي که يوه دوعا مي قبلېږي

سيابند کابل کندهار

۶۸۶۱۳۸۴

د سرور کائنات (ص) یادونه

شاه مولوي صاحب سلطانه
شاه دسیابند پیږي پیرانه
په ډېر آدب احترام سلام سلام نازنین
سلام قبول که زما ستا یم غلام نازنین
سپېره کچکول خوار یم ناتوانه
شاه ده پیرا نو پیره یوه عریضه لرمه
راغلم تر تا آمره یوه ناره لرمه
خواست می په باب کی دایمانه
بنا دپه رحمت دالله تاته فقیر راغلم
رسوا په هر قدم کی په دام کی گیر راغلم
را باندي چور سول غمازانه
خدای مرتبه در کړې پر خدای دي ناز چلیږي
شاه ازلي بر خوردار ناز دي هر راز چلیږي
جد دي نبي اخر زما نه
ستا حسنیار په زاری ستا تر درگا راغلم
قبول می که درخواستي خوار په ژبا راغلم
وصل می که تر خپل جانانه

دسیابند زیارتونه

۴ ۵ ۱۳۸۵

د سرور کائنات (ص) یادونه

بیا د طولی د خوا شمال راغلی
زړه ته می څه رنگین وصال راغلی
تجلی را غللی د شاه مولوي
روح ته می روح د استقلال راغلی
وینم تالار شریف انوار پر اوري
څه سنگین کیف د علم حال راغلي
عصر رنگین کي د جانان را بطو
حاضر حضور په نوم د خیال راغلی
لطیفې واپه د الله په ذکر
اوجود می قید د عشق په جال راغلی
چي حُسنیا ریې سو غلام د حضور
هله ته راسته می د بخت پال راغلی

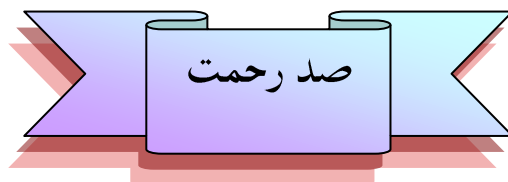
کندهار د صوفي صاحب زیارت

د سرور کائنات (ص) یادونه

پير لرم جانان لرم حضرت صاحب سلطان لرم
شاه شاهي خوبان لرم
شاه دی شرافت لري خول د غوثیت لري
پير زموږ خوارا نودی رحم شفقت لري
گران او مهربان لرم حضرت صاحب سلطان لرم
پلار نیکه یې وه غوثان دا خاندان ټول پیران
دا د شریعت خلگ داد طریقت زلمیان
گران پر خدای دستان لرم حضرت صاحب سلطان لرم
شاهي مولوي صاحب غوث دی دطولي صاحب
جد زما دپاک مرشد بناد دی ازلي صاحب
خان ورته قربان لرم حضرت صاحب سلطان لرم
ویا ږم حُسنیا ریمه د عشق د تاج تاجداریمه
حمد دي وي الله لره خپل الله ته جا ریمه
گوهر او مرجان لرم حضرت صاحب سلطان لرم
سیا بند زیارتونه
۱۱۸۵۸ ۱۳۸۵

د سرور کائنات (ص) یادونه

لوړ جنا به د سيا بند سلام قبول که
صد رحمت دي وي پرتا لوړ شخصيته
زرخواران دي له درباره څه شاهان سول
فقيري يې سول بدل په سلطنته
حُسنيا ر نا چيز بنده غلام قبول که
چي هجران يې سي بدل ستا په وصلته

ورځ چها شنبې ما دديگر سيا بندزيارتونه

۱۸ ۵۸ ۱۳۸۵

د سرور کائنات (ص) یادونه

په شاتولي کي دوه پيران دي گلان دزړه تر سر را باندي گران دي گلان
دا دسيا بند شهزاده گان دي گلان په شاتولي کي دوه پيران دي گلان
پلار يې ووشا با بکو جان محترم
جد يې ووشا غوث محمد جان محترم
ووسر حلقه يې عريفان محترم
په بخارا کي بند رايل وگوري
هم شريعت هم تريقت لري
هم معرفت هم سخاوت لري
دانا زولي دسبحان دي گلان په شاتولي کي دوه پيران دي گلان

حاجي حضرت صاحب جناب نازنين
په فيوضا توکي غرقاب نازنين
سپين يې رخسار دی تر محتاب نازنين
دخدای آنوار دي باندې اوري مدام
دهر مخلص سره الفت لري گران
پر مينا نو شفقت لري گران
پر مريدانو مهربان دي گلان په شاتولي کي دوه پيران دي گلان

دسرور کائنات(ص) یادونه

حاجي اغا صاحب فرزندى د شاه
شاه نيظام جان صاحب يې دى قبله گاه
پلار او نيكه يې او د وخت اوليا
داځاندان ټوله دوستان دي دخداى
په رشتيا ټول كرا ما تونه لري
وهر مخلص لره جا مونږ لري
په حقيقت كې فيض رسان دي گلان
په شاطولي كې دوه پيران دي گلان
الهي شكر چي ايمان لرمه
رهبر نبي اخر زمان لرمه
دخداى دوستان زه خپل دوستان لرمه
حمد او ثنا دي وي غني باده
په غلامي يې حُسنيار كړمه
د زړه په مينه يې سردار كړمه
داخوب رويا ن دادلبران دي گلان
په شاطولي كې دوه پيران دي گلان

د سرور کائنات (ص) یادونه

د سيا بندير دي دي امير نازبردار دی
دوست د بادار دی
حضرت صاحب کامل پير ما يې نيولي ځنځير
محترم پاک دی پاک خاندان دده
کامل ولي دی بابکوجان دده
وينم سلطان پرجهان معلومدار دی
ورکړی خدای دی دوليت تاج
پرسرېې پروت دی دغوښت تاج
نازيې چليزې قبليزې رویدار دی
وايم مدام مدام صدر حمتونه
پر هزارواره خپل سلامونه
پير دی کامل مکمل شغلدار دی
شاه نقشبند پيره نظردی غوارم
شاه دسيابند پيره نظردی غوارم
زيې غلام يم مدام دی سردار دی

دسرور کائنات (ص) یادونه

عبدالکبير يې غلام همېش يم
وځدمتوته يې هر دم ورپېش يم
دده خادم ورتسليم حُسنيار دى

د سرور کائنات (ص) یادونه

نقشبندی پیران

خلیږي لکه لمړه کل جهان کي سیابندی پیران
گل نقشبندی پیران

راغلي دي دهندوستانه شامان الله صاحب
دي ولي الله صاحب
رب دی نازولي دا کامل فاني في الله صاحب
گران دی پر مولا صاحب

معلوم ټولي دنیا ته چي دوي دي کراماتي پیران
فرزندی در بنیمه کامل شاه ولي الله غوث
شاه ووپر دنیا غوث
شاه دنقشبند دباغ رنگین گل ووزبها غوث
دوست وود الله غوث

ټوله کاملان دي پر غني خدای ناز لري پیران
شاه هي مولي صاحب دی غوث محمد سلطان دی
گران پریاک سبحان دی
بنکاره په دنیا کي دستگیری دوجهان دی
لمرغوندي روښان دی

د سرور کائنات (ص) یادونه

سر حلقه يي عريفان اهلي جزبي پيران
حضرت بهاالدين محبوب درې العالمين دى
مقام يې لوړ ترين دى
دخدای فضل پرسوى دخدای دوست نازين دى
لوړ شيخ علا ترين دى
شريعت و طريقت چلوي دواړه عمرني پيران
پاته جاى نشين يې اوس پرزند عبدالقدير اغا
ډېردى لوړ امير اغا
رب ورکړى لوړ مقام داصله دى لوړ پير اغا
حُسنيار نقشبندي منم ټول پر فاني پيران
گل نقشبندي پيران

د سرور کائنات (ص) یادونه

کامل پیر دسیا بند دالله ناز برداردی
آزلي برخوردار حضرت صاحب رویداردی
کامل پیر نازنین تاج اوتخت یې سنگین
شریعت طریقت بولي تل بهترین
دالله په داد بناد هگران پر خپل کرد گاردی
خدای ورکړی مقام پاک لقب یې امین دی
نازنین ماه پروین مخ روښانه سیمین دی
تجلی ځني ځي مبارک یې رخسار دی
کامل پیر لوړ امیر مستانه یې دربار دی
پاک لنگر خرابات دمخلصو بازاردی
پر راتول مړیدان ځای دفیض وانواردی
کامل پیر لوړ جناب رهنما زما حبیب دی
زما قریب زمانصیب زما علاج زما طبیب دی
خاص غلام ددرگاه پرمین حسنیاردی

د سرور کائنات (ص) یادونه

خود په نازېږم په خوبانو کي سلطان دی
حضرت صاحب مي د زرگي توان دی
خود په نازېږم په کامل پير د سيابند دی
زما پير معزز مقام بلند دی
پر مسله ناست د حضرت شاه نقشبند دی
د بابا کوچان صاحب فرزند دی
پلار يې حاجي بهالدين با بکوچان دی
خود په نازېږم واسطه مي ده الله ته
پر دې لار ورځم و مصفي ته
د رباب د فيض دی ژاړم دې دوست د مولانه
ملنک يې يم پاکي درگاه ته
ما يې بايللي پر چشمانو دل و جان دی
خود په نازېږم په الله ورکړی تاج دی
کامل مکمل د دين سراج دی
د عمرو سخت رنځور تې يو ديدن علاج دی
زرگی مي دته هروخت محتاج دی

د سرور کائنات (ص) یادونه

د شریعت او طریقت بها ربوستان دی

خود په نازېر مه د فیضاتو دریاب دی

نصیب می شکر کامل جناب دی

ماتې را کړی خدای پر یو دیدن ثواب دی

زما پیري کمال دوست دوهاب دی

غلام یې یمه حُسنیار دامی پیمان دی

د سرور کائنات (ص) یادونه

نظر دي غواړمه اميره
شصپاه نقشبند كامله پيره
د خوږوزرو يې علاج د هرغمويې علاج
توجه و كـه بېنظيره
په ولايت سره بناد ستا خاندان دى اباد
جهان ليدلى دى تاثيره
ستاد رحمت توجه ستا د الفت توجه
و كه پر موږ ټول يوزهيږه
غلام دى يم د درگا زه حُسنيار دي فدا
پرې به دي نږدېمه حُنجيره

د سرور کائنات (ص) یادونه

د حق آواز

قلندر لعل په تور شهباز دی
دنیا لیدلې یې ډېر ډېر کراماتونه * د حق آواز دی
راغی شاگرد دربابي سو * هلته خادم بې مزدوري سو
غونښتی یوه ورځ یې د ده درباب ساز دی
یوه ورځ ولاړه وسحرا ته * گوره ده دې پیر کیراماته
د ډېره شوقه لمبه سوی دا جانباز دی
ربابي هلته سوبې هوشه * دالهي فیوضات د جوشه
په مړو اړو کي ښکاره کړي یې پټ راز دی
د ولایت تاج یې پر سر دی * نازنین دوست د پاک اکبر دی
پر بارۍ گران دی قبول کړی یې هر ناز دی
بند په کچکول کې سمندر کی * په خپل طاقت یې با خبر کی
په طریقت او شریعت کې دی اوستاذ دی
زه حُسنیار نقشبندي یم * شا کیر دهر پیر اوولي یم
په خارو هلی مي همېش ظالم غماز دی

د سرور کائنات (ص) يادونه

ساقي جا نانه

ساقي جا نانه مهر با نه خماري را غلم
ستا نيك نظر وو چي له غيبو وا پسي را غلم
په خالي لاس ستا يو غلام ستا تر درگا را غلم
زخمي وجود طبيبه ستا په تمنا را غلم
چاره مي نه وه زما قراره چي تر تا را غلم
زه يم نادان ته مهربان په عاجزي را غلم
دغه احسان دي سم قربان چي بيا دعوت را کوې
پر موږ عاجزو مهربان سې خپل وصلت را کوې
پر سلو بد و لوړ جنا به شفقت را کوې
ناچيز غلام دي د حضور په سلامي را غلم
غلام به څه ورکي با دار ته غلام تل وي محتاج
يو مين زړه مي در بڅښلی ستا دميني په باج
داسي ځويو نه هميشه وي د عشاقو رواج
سر نذرا نه روح صدقه په دې راضي را غلم
ستا حُسنيا رچي وي بې تا نو حُسنيا ر کله دی
خال له جبينه چي جلا وي شغله دار کله دی
جنت بې ياره څه کومه زما په کار کله دی
سپېره کچکول اه وو فرياد تا ته سوالی را غلم
دسيا بند لار سرمشکان
۴۵۱۱۳۸۵

د سرور کائنات (ص) یادونه

که را ته څيري کې گړېوان زاهد ه
ساقي مي دي دين او ايمان زاهده
تل بې چارچوب دخا نقا مچوم
دغه مي دي عهد و پیمان زاهد ه
د نیمو شپو نشې عادت لرمه
خوښ په شرابو مي گړېوان زاهده
ما ورته سر په نذرا نه ورکړی
په پنبه ما نی کي مي تاوان زاهده
زه اوساقي لرو بېحده مینه
جدا مو کله کيږي توان زاهده
زه حُسنیار یم دجانان دحضور
ته وکړېږه په هجران زاهده

سیا بند زیارتونه د شپې یوه نیمه بجه

۱۳۸۵ \ ۵ \ ۶

د سرور کائنات (ص) یادونه

د شاه فقير

ميني مي وړی صبر وتوان له خپله ځانه سره
دخيال زانگو ده پکښي تال يم دجانانه سره
ديار پر دريم ديار نو کريم
شمع بليږي داغ داغ ځيگر يم
سرباز پتنگ يم سربا زم د دل وجانه سره
خوش بوي د زلفو مي په دماغ کي
زړه مي سور گل دی د عشق په باغ کي
روح مي بو را گرځي د حُسن دبو ستانه سره
غمازان سوځي زه همنشين يم ديار
په زلفو پټ يم خال د جبين يم ديار
د تورو سترگو مجلسي يم دهر آنه سره
د حُسن جام دي زما په نصيب دي
عشق مي انجام گلروخ جيب دي
مل خرا بات متصرف دی زما نا توانه سره
حُسن يې يار کړم په زولفو گير يم
مفلس ملنگ يم دشا فقير يم
شا کښېنولي يم پر څنگ د دسترخوانه سره
کندهار ذا کر شريف
۱۵۸۲۸ ۰

د سرور کائنات (ص) یادونه

جانا نه بنایسته بادامي سترگي راواړه وه
زړگی مي سولمبه با دا مي سترگي راواړه وه
بې وا که مي دي سترگي جانا نه تا ته گوري
په عشق دي يم بسته بادامي سترگي راواړه وه
ستا ميني قلندر کړم دغماز سره مي جنگ دی
رسوا په يا را نه بادامي سترگي راواړه وه
نظر دي دچشمانو د زړه وجود نشه کړي
دميني خزانه بادامي سترگي راواړه وه
مين دي يم ملنگ دي يم کچکول دروړم حضور ته
گدايم شهزاده بادامي سترگي راواړه وه
ترتا دي سپلنی سم نو چا ته حُسنيا ريم
بې تا لرم نورڅه بادامي سترگي راواړه وه

سيا بند زيارتونه

۳۸۵۱۳۸۳

د سرور کائنات (ص) يادونه

ساقی ستا و حضور ته توبه نگار راغلی یم
جواب دي هیرومه اُمید وار راغلی یم
ژوندی می لطیفی که دو صال په مستومیو
گدا یمه سلطا نه بیاخمار راغلی یم
زر جامه دي تر خوا دي دتولو خوند جلا دي
زرواره اُمیدوار یم خوار اوزار راغلی یم
حلقه د غلامی می راتر غوږ که چي درویش سم
قبول می نذرانه که تر تا جار راغلی یم
مین یم چولاویمه دمینی جام عطا که
سور لبه تشنه لب یم حُسنیار راغلی یم

کابل مکرویان سې

۲۳ \ ۹ \ ۱۳۸۲

د سرور کائنات (ص) یادونه

مرحبا خرابات جام فروشه
يوه پيال له دي له کوثره عنایت که
په تلخي مي دشرا بو ستوني خوږ که
په سينه کي مي جاري خپل قرا بت که
قلب اوروح مي په فيوضا تو منور که
زيري پای مي د بنمنان په هر ساعت که
چي ازل يا ري د حُسن نصيب وړ که
حُسنيار دي مړ په غېږ کي دوصلت که

د سرور کائنات (ص) یادونه

نه وينم ثاني دي په کا بل کي گل بشره زما دزپگي سره
وسومه لمبه سوم ستا په مينه کي دلبره زما دزپگي سره
کيف دمحبث دي نن ايستلی يم له حاله
صبر بي گانه دی وړی تا مي دي هرخوا له
گلشن راته انگار دی تنها سوځم مسافره زما دزپگي سره
جدا يمه تنها يمه داور پر سر مي ژوند دی
گلونه دي گلزارسته راڅه هېر دټولوخوند دی
شيرين دميني جام دي را موږ کړی دی ځيگره زما دزپگي سره
زه ستا په يا د کي سوځم ته هم زما په ياد سوځېږي
معلومه مي پر زړه ده ته بهي ماکله صبرېږي
گلونه دي و غاړي ته دروړمه نازپروړه زما دزپگي سره
نظر سوستا دحسن ياريې جوړ عبدالکبير کی
په مينه دي اخته کي په زولفا نوکي دي گير کي
آزل شعې ورکړي ستا په عشق کي دي افسره زما دزپگي سره
کا بل مکرويان سې

۲ ۰ ۹ ۱ ۱ ۳ ۸ ۲

د سرور کائنات (ص) یادونه

دمیني سمندر

گرېوان ته مي داوښکو سیلا بونه ولاړه ولاړه

آسمان په سوځل کيږي فریادونه ولاړه ولاړه

د شېخ او د طبیب په وس کي نسته زما علاج

د حال مرض راپېښ دی درملونه ولاړه ولاړه

دمیني سمندرمي نن د زړه کښتۍ کړه غرقه

سینې ته مي د حُسن طوفا نونه ولاړه ولاړه

په هره سا کي تاومي سول د عشق خواږه دردونه

مرید دمی فروش سوم نور ذکر و نه ولاړه ولاړه

منکر چي سو د میني او وعدې څخه نا صَحَه

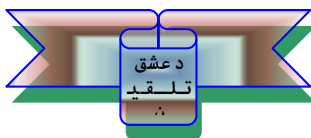
د ورځ ته د شیخا نو قطار و نه ولاړه ولاړه

قیامت مي په خوب ولیدی هورې لا حُسنیاروم

بې پوښتني و جنت ته مین زړ و نه ولاړه ولاړه

۱۳۸۲ ۱۱ ۵

د سرور کائنات (ص) یادونه

اوستاذ تلقين د عشق په باب راكړی
جانان دميني سور گلاب راكړی
سوې عريضې مي د عمرو نو د سخط
خال يې الف مخ يې كتاب راكړی
حاشيې د زولفو يې كول بحثونه
ول منصور څه سنگين جواب راكړی
د ځوانۍ جوش ووسوم ويارته نژدې
هم يې ديدار هم يې ثواب راكړی
نازنين حسن لكه لمر شغله دار
توان د ليدو يې پاك وهاب راكړی
حسن يې يار كرم په اول ملاقات
زړه يې په مينه كي غرقاب راكړی
د روژې دوه ويشتم ماښام
۳ ۱۸ ۱۳۸۴

د سرور کائنات (ص) یادونه

جنا به محترمه د عشاقو د زړو تا به مين دي يم بېتا به
وجود مي سره لمبه که يوجام راکه د شرابه دميني د حساب به
پر دردي سر و همه له چا رچو به خماري يم د عشق د جام سوالي يم
بنايست دي بې مثاله دي مين دي آزي يم غلام يمه را زي يم
د حُسن لوړ مقامه ليري که دمخ نيقا به دميني د حساب به
د حُسن و شغلې ته مي در پر پرده مستانه يم پتنگ يم پروانه يم
په مينه مي کباب که نن را غلي نذرا نه يم و تا ته صدقه يم
قولونه د سبا پر پرده زه نن يم په عذابه دميني د حساب به
دنيا به شا ته پر پرده دديدن دي ملنگي کوم تل دي غلامي کوم
سربه تر تاجار کړم په ريشتيا دي اشنای کوم دميني نوکري کوم
د عشق نشي لرمه څه حاجت دميو نا به دميني د حساب به
بې تا به مي ژوند څه وي نازينه حُسنيار يم ژوندی ستا په ديدار يم زړه ستا سو
روح مي ستا سوستارضا ته انتظار يم ايشارت و که تيار يم
که سل ځله ژوندی سم نذرانه دي يم جنا به دميني د حساب به

د سرور کائنات (ص) یادونه

مین دي یم جانانه پر چشما نو خمارو
وهلي دي پر زړه یم دمژگا نو په نېزو
مو من چي د شیدو وم لاستا میني وم سوځلی
د عشقه مي ژړ له مور به کړم للولو
اتم کال ته چي ولاړم سینې جوش وکړی شاعر سوم
روسواسوه پته مینه زما اوستا پر وطنو
غزل مي هره ساه سوه درباب غیږي ته ولاړه
رباب پر رقص راغلی سور دمیني پر نغمو
بنايسته یې رنگینه یې هزاران دي شیدایان دي
یو دي حُسنیار دي غرق دمیني په نشو

د سرور کائنات (ص) یادونه

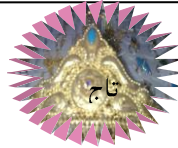

بېتاب سومه ساقي يو جام د شراب راکه
د حُسن ډېوه بله که زخمي دل کباب راکه
حضور ته مي درپېش که دميني نذرانه يم
د عشق جلاده راسه صنم ته صدقه يـم
د زولفودار ته خېژم ټول ژوند مي حباب راکه
ميخور وم دازل په چي ستا پر در اظهار سوم
د نياته چي ظاهر سوم په تا پسي بيمار سوم
بې تا سوم نا علاجه ديدن دي جناب راکه
زاهده هيڅ مه وايه منزل مي خرابات دی
جنت مي دبابا کور ازل مي خرابات دی
که مرمه ودې مرمه دميني کتاب راکه
تر تا دي سپلنی سم نو چا ته حُسنيار يم
خاکروب دي د دربار يم ملنگ يم اُميدوار يم
بې تا مي څه چاره ده ديدار او ثواب راکه

۱۸ ۷۸ ۱۳۸۴

در وژې پنځم ما بڼام د شفي څلور بجې

د سرور کائنات (ص) یادونه

پرسر تاج د جانان لکه لمر خوند کوي
عاشقان يې خاص ويني دلبر خوند کوي
څه به ويني يوړوند سپين رخسار د جانان زما
پرتيواره دهجران سپين سحر خوند کوي
يونسظر د جانان د جنت منظرې دي
جنتيان په خبر جام کوثر خوند کوي
چي ټول عمر دي خپل په عشق غرق کړي
داسي کيف داسي خيال دانظر خوند کوي
حُسنيار د زلفانو په جال کي پټه خال دي
د زلفانو يې بوی د عنبر خوند کوي

د روژې پنځلسم ماښام د شپې څلور بجې

۲۶ \ ۷ \ ۱۳۸۴

د سرور کائنات (ص) يادونه

راغله نظر ته رابطة راغله
د شپې په غېږ کي تجله راغله
نورباندي اوري د حبيب له نوره
دڅوارلسم سپوږمۍ بڼايسته راغله
زړه مي خوشحاله سومستي يې وکړه
زخمي وجود ته يې د مه راغله
قيص د زمان سومه ليلا مي ژوندون
مينه په ژوند کي مي اسره راغله
څوک چي دلبر لري نو غم څه لري
ولور مقام ته واسطه راغله
چي حُسنيار يې کي غلام د حضور
د غمازانو ورځ چپه راغله

د روژې پنځويشتم ماښام د شپې څلور بجې

٦٨٨١٣٨٤

د سرور کائنات (ص) یادونه

ځامونه

برايي ساقی ویشل د عشق ځامونه
بد نصیبه زاهد ولاړ له پره ووت
نقصاني سود عمر وهستي يې بايلل
چي يې دار دمحبت له سره ووت
حُسنيار چي ځان د عشق پراور ايره کړی
ددنيا اود عقبا له شره ووت

د سرور کائنات (ص) یادونه

یار وړي دي فکرونه د یادونو سلسلې دي مستي رابطې دي
د بنایست د باغ گلونه د مین زړه خاطرې دي مستي رابطې دي
سرې لبي دي میخوري هوسۍ سترګې قاتلي
زولفاني عنبري یې پر اوږو خوړې وړې دي مستي رابطې دي
لمبې د محبت دي را تاو مي تر صورت دي
د شمعي غوندي سوځم چشمانې فوارې دي مستي رابطې دي
اول او آخیر د واپه راسمه کې باده
الهي فضل غواړم دازل څه فیصلې دي مستي رابطې دي
په مینه کې مي کوردي د مینې ژوندون اوردې
نصیب د حُسنیار اوس د وصال بڼکلي ډېوې دي مستي رابطې دي

د سرور کائنات (ص) يادونه

کله دومره اخلاص ډېرسي ځان ويارته قرباني کړم
کله زړه غبارکي لاندې پر تېر صدق پېښېدني کړم
کله ځان وينم په څنگ کې د جنت د ښکلو حورو
کله دومره ملامت سم ځان په خپله دوږځي کړم
داغيار سره په جنه کې گاهې سوک خورم گاهې لغته
کله کله يې راغوځار کړم ځان په دې ظالم خوني کړم
کله شېخ سم په خلوت کې سجدې اوږدې اوږدې کړم
کله دومره رندانه سم وساتي ته مهماني کړم
کله سرور وړم له جوشه د زلفانو وداروته
کله مست سم قلندر سم کچکول واخلم فقيري کړم
کله وصل سم ويارته سند د عشق مي طوفاني سي
تر دوږځ جنت ورتېر سم هر څه يارته قرباني کړم
کله حُسن يار دروېش سم يو کچکول او يو بېلول سم
مراقب سم دا اعمالو زندگي خاص بندگي کړم
کندهار

۲۵۸۱۳۸۷

د سرور کائنات (ص) یادونه

چي مي په زړه اور لگوي بڼا ایسته جانان دی مهربان دی
زړه مي ورکړی په رضای ماشا الله گل یار زما دی
په خوږویانو کي افسردی قدر دان دی مهربان دی
په محبت یې افتخار کړم مینه گناه نه ده اقرار کړم
دهري ساه آهنگ مي ستاد عشق داستان دی مهربان دی
قسم په خدای مینه مي ژوند دی بې مینې نور په څه کي خوند دی
د زړه و روح و ژبي هــــر کلام د گران دی مهربان دی
محبوب زما حسن بې شان لري په شمېر دستور و عاشقان لري
یو حسنیار عبدالکبیر یې پر جهان دی مهربان دی

د سرور کائنات (ص) یادونه

ستادیدار گل ستاگفتار گل زړېې زماډ پرخوښوي
ستارخسار گل ستا کردار گل زړېې زماډ پرخوښوي
ستا سره مي مينه ده ستا ياري شيرينه ده
ستا په مينه پايښه دا خبره ســــپينه ده
ستادیدار گل ستاگفتار گل زړېې زماډ پرخوښوي
ستا د در فقيرمه ستا په زلفو گيرمه
ژوند مي ستا پر نام دي ټول ستا د عشق فقيرمه
ستادیدار گل ستاگفتار گل زړېې زماډ پرخوښوي
زړه و روح مي ستا صنم يم پرتا شيدا صنم
ستا د قدم خاوري يم نه يم د بل چا صنم
ستادیدار گل ستاگفتار گل زړېې زماډ پرخوښوي
تاچي حُسنيار کړم خپل خال دي در خسار کړم خپل
نوره دنيا څه کوم سربه تر تاجار کړم خپل
ستادیدار گل ستاگفتار گل زړېې زماډ پرخوښوي

د سرور کائنات (ص) یادونه

هسي ولي په دنيا کي خوار اوزاريم
داځکه چي افغان یم چي افغان یم
دهرچا تر نوني لاندې دهرچا پر داريه داريم
داځکه چي افغان یم چي افغان یم
مځکه غرکاني اوبوتي مي دتن په وينو سره دي
تري تري غليمان مي لاپه وينو اوبه نه دي
په سل نومه بلل کېږم دهر چا دسترگوخاريم
داځکه چي افغان یم چي افغان یم
په بمونو بربادېږم په وطن کي مي اوربل دي
دا ظالم خو پردی ندي دا خپل ورورمي راته غل دي
له خپل لاسه زه برباديم دخپل ځانه څه ازاريم
داځکه چي افغان یم چي افغان یم
دپر دوله وسه نده که هرڅومره طاقت ورسې
ټول افغان که سره يوسي درست جهان ته به خطرسي
سل پرانگان مي ځغله ولي سلونوروته تياريم
داځکه چي افغان یم چي افغان یم
په وجود کي مي اتم دی داجزبه مي دايمان ده
ږغ مي الله اکبر دی زل زله پرکفرستان ده

شاعر: حاجي عبدالکبير (حُسنيار)

د سرور کائنات (ص) یادونه

د نفاق له بد بختیو نارام پر کندهاریم
داځکه چې افغان یم چې افغان یم
یومو خدای یومو رسول یومو قران دی
لروبر افغان یو قام دی ټول یو ځان دي یو صورت دی
جار رسول ته جار قران ته جار هیواد ته حسنیاریم
داځکه چې افغان یم چې افغان یم

د سرور کائنات (ص) يادونه

خوندونه دي مزې دي دساقې په پيمانو کي
اثر دی اونښې دي دساقې په پيمانو کي
زاهد به د عمرو عبادت ورکي پريو جام
جنت دی اوروضې دي دساقې په پيمانو کي
ورځي به د منصور غوندي رقصي د دارو سرتو
دانلحق نارې دي دساقې په پيمانو کي
دهجربنت زرغون کي د بهار په نرمة سا ه
گلونه دي غونچې دي دساقې په پيمانو کي
مست کړي يې هزارو اړه هر خيال زه حُسنياريم
غزل اوترانې دي دساقې په پيمانو کي

د سرور کائنات (ص) يادونه

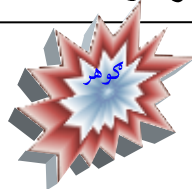

چي پر شپه دهجران ستاد سپين رخسار خراغ سوبل
سوي دهجرتياري ورکي شغله دار خراغ سوبل
هغه لار چي مستقيمه د آزل باغ اوبوستان ته
وه تاريخه ستادرويه پردې لار خراغ سوبل
په اظهار دي په بوستان کبني پر خزان راغلي بهار
غوتي گل سوي دگلانو دگلزار خراغ سوبل
چي دعوت دي عاشقان کره ساقی ستا وميخاني ته
د فرقت بهار خزان سو حسندار خراغ سوبل
چي تصديق مي په آزل کي کي اقرار ستا حسنيار
جام د وصل مي دشونه د سونگار خراغ سوبل

۲۵۶۱۹۸۹

کراچي پاکستان

د سرور کائنات (ص) یادونه

دایات د سپین قران پر کاغذ نقش
که دي لمر ته دخپل حُسن خط نقاب کي

تربلتون د ثنایاو ودي قربان سم
د بنسټه دي گوهر غرق په دریاب کي

حُسنیار دي د وصال پتمعه شمع
په تود وانبکو ټول خپل اجود کباب کي

د سرور کائنات (ص) يادونه

پټ سر

نې لرم طاقت قسم په خدای حال ویل کیږي
پټ سرباشل کیږي
څوک پرلڅه شایاندي د ژر گوبار تړلای سي
څوک د قاضي مخ ته د شرابو جام چنبلاي سي
کله قاتل بحث د سرجلات سره کولای سي
هغه یو منصور ووچي ودارته هوسیږي
څوک به ځان پتنک کي چي وجود وروړی لمبوله
څوک لکه بورا د گل په تمه ځي اغزولره
کله حلواخور مجنون وجود نسي چرولره
هغه یو خلیل ووچي په سره اورور گلدیږي
څوک به په دوږخ کي له حراموتوبه گارسي
څوک به په جنت کي و جنت ته امیدوار سي
څوک به د پاچا د پاچهۍ څخه بهزار سي
داسي بايزيد دي پر گنا خپل اقرار یږي
داهم یو عاشق دی چي د عشق د باغ مېوې گوري
داهم یو پتنک دی چي د شمعي سرې لمبې گوري
داهم حسنیار دی په کچکول کي دوردانې گوري
ځي عبدالکبیر کرار کرار مخته پشیږي

د سرور کائنات (ص) يادونه

وعدہ

کـــه ساقي راسره وپالي ميثاق
وتقوالره به ورکمه طلاق
کې وعدہ پروعدہ راکړه ډک جامونه
جوړ هورې پرميخانه به کم اوطاق
که دي يواري دميني مستي راکړه
ډکوم به دي د عشق په بحث اوراق
د حياخرقه به خيرکم پرتن خپل
په سره اورکي مي ماشوم زړه سومحراق
عبادت به دخپل ټول عمر پرورکړم
د عمروڅه د شرابو یم مشتاق

د سرور کائنات (ص) يادونه

کوثرې جام

خدایه دانظام اباد کې چې یاران تروتا زه وي
هم صحبت وي هم فرصت وي عاشقان تروتازه وي
د گلزار بنسټه هواوي خوږ گفتمان د بلبلانو
هر بورا بوخت په نڅاوي سره گلان تروتازه وي
د تقوا زولنې پرې وي زاهدان جامونه غواړي
هم نشې هم تماشي وي میخواران تروتازه وي
د آزل ساقی وېشلي وي جامونه د شرابو
د کوثر شراب بخشش وي خماریان تروتازه وي
هر عاشق و خپل معشوق ته خپل تېرسوی داستان وایي
دهجران د ظلمه خلاص وي واصلان تروتازه وي
چې د حسنیار زخمی زړه د خپل یار په وصل جوړوي
هغه وخت هغه زمان وي ټول زخمیان تروتازه وي

د سرور کائنات (ص) یادونه

راغلم خمار

ساقی مستانه راکه پیمانه

راغلم خمار راغلم مکوه راته بهانه

د پرهېز پیماني مي چپه کړې

د عذاب اندېښني مي ايله کړې

په خپل لاس مي کړې پرې د تقوا زولنې

خوښ مي ميخانه ساقی مستانه

د زاهد نصيحت به ټول هېر کړم

که دي يوار حضور ته درتېر کړم

بيا به ستاد پاک در همېشه یم نوکر

ژوند مي نذرانه ساقی مستانه

ستاد عشق دمستی که خبر سي

تېر زاهد به تر خپل مال و سړسي

د تقوا سپين لباس رنځ به کي په خپل لاس

کړي به يارانه ساقی مستانه

زما د حُسن يار مات که خمار ژر

همېشه کوم داسي اقرار ژر

په مذهب د ساقی همېشه یم رازي

غوږم جانانه ساقی مستانه

د سرور کائنات (ص) یادونه

دردمن یمه

گل یاره مین یمه زه ستا ارمانجن یمه
لاس راکه خوږمن یمه
زه سینه کباب لرم سوي زړه بې تاب لرم
سورکوگل په وینوسور سورنډي په خونا ب لرم
نظرکوه دردمن یمه زه ستا ارمانجن یمه
دمین اوازواوره یاره دایونازواوره
ته مي يې طلب مطلب دغه مي پت رازواوره
تږی د دیدن یمه زه ستا ارمانجن یمه
زړه مي ستا وصال غواړي وصل دښه خال غواړي
نه کوي ارام بې تا تل ستا سپین جمال غواړي
مړبه سم غمجن یمه زه ستا ارمانجن یمه
تل ستاد درگاه ځنځیر نسمة عبدالکبیر
تلاي پر بله نسمة حسنیار په زلفوگیر
تېر ترهر گلشن یمه زه ستا ارمانجن یمه

د سرور کائنات (ص) يادونه

دميني اقرار

تصديق قوم په صداقت سره اقرار دميني
کوم گفتار دميني
که مي هجران ظالم پر زړه په خپل خنجر تل وهي
سینه مي سپر مخ ته نيولی ځم پر لار دميني
که په ظاهر دملنگۍ کچکول په ځنډ ګر ځوم
دلبر را ايښي دي پر تاج شغلدار دميني
زه چي دهجر په روژه کي وچي شونډي ګر ځم
را به کي ماته روژه مات دوصل پار دميني
دميني گل ته مي دزړه بلبل په جوش ګډيږي
ځکه زه حُسنيار ليکم خواږه اشعار دمين

د سرور کائنات (ص) يادونه

ستا دحُسن لمر

په اویا شالو کي پټه پټه لاپټه ندی
ستا دحُسن لمر جها ن په غېږ کي واخست
گلغذار دي دتور خط په گلوزېب کړي
که دشپې سپوږمۍ اسمان په غېږ کي واخست
په رحېل کي دي دورخو خال کتاب دی
درس د عشق مي دل و جان په غېږ کي واخست
چي دشمعې اوپتنځ راز مي اشناسو
اور دميني مي ټول ځان په غېږ کي واخست
حُسنيار چي ځان تسليم کی سړيې کښېښود
مکافات يې ستادميني بوستان واخست

د سرور کائنات (ص) يادونه

دلبر چي حُسن دار دی زه نه یم ملامت
زړه کله په اختیار دی زه نه یم ملامت
ای شېخه تا د سرو شونډو د جام خوند څه لیدلي
تر میوډ پر اسرار دی زه نه یم ملامت
زمری چي د چشمانو د زلفانو ځنځیر پرې کي
په نیت کې د زړو بڼکار دی زه نه یم ملامت
صیاد چي د چشمانو د بایو په غشي بڼکار کړم
پر زړه مې جوړ پرهاردی زه نه یم ملامت
تصدیق مې په آزل کي کي اقرار عبدالکبیر
په شکر مې گفتار دی زه نه یم ملامت
قلم چي آزلي ما حُسن یار ته عشق لیکلي
په دې کي زما څه کار دی زه نه یم ملامت

د سرور کائنات (ص) يادونه

د شاعر لنډه پېژندنه

دلوي او مهربان خداي (ج) په ستر نامه

حاجي عبدالکبير (حُسنيار) د کندهار په اوله ناحيه کې د سر معلم عبدالروف خان په کورني کې په ۱۳۵۳ ۱۵۱۲ ورځ د نياته سترگي لځي کړيدي ښاغلي حاجي حُسنيار خپلي ديني زدکړي د خرقي مطهرې په مسجد جامع کښي د استاد قاري عبدالشافع تر ښووني لاندې کړي دي او د مکتب زدکړي يې دخپل پلار سر معلم عبدالروف خان تر ښوونه لاندې په اول احمد شاهي مکتب کې تر يو لسم صنف پوري رسولي دي

تر دې روسته د پاکستان اسلامي هيواد ته مهاجر سو او علمي زدکړي يې نيم گړي پاته سوې حُسنيار صاحب دخپل عمر د اتم کال څخه شعر کوي او دخپل ژوند ډېر نيژدې ملگري او خوږ دوست يې بولي د حُسنيار صاحب شاعري تصوفي رنځ لري د فضل جام يې لمړي کتاب وو دوهم کتاب يې د سروري کائنات يادونه چې دلوي خداي (ج) په فضل ستاسي تر لاسونو در رسېدلي دي زه دلوي او مهربان خداي (ج) په دربار کې دادعا کوم چې الله (ج) دي زموږ د گران او پاک اسلام هر خدمت گار ته ډېر برياليتوبونه ورنصيب کړي په خاصه توگه زما د گران رفيق

ښاغلي حاجي عبدالکبير حُسنيار

په مينه مينه دل اغا هاشمي

د سرور کائنات (ص) یادونه

شیخه مه کوه پر ماباندې گمان غلط
د منبره څه را تاسه ته انسان غلط
دا که سکر خند بدل او ژړ بدل دي
د شرابو قیمت مه بوله ایمان غلط
بیا دویس مجذوبه ژبه جانان ستایي
زه منکر د مجذوب بولم هر زمان غلط
منصور واره دي د داره نه بېرېرم
د طریق د خراباته ستا بیان غلط
چي فتوا زما پر محبت د گناه باسي
رشوت خوره دا قاضي دی د سلطان غلط
حُسنیاریې پاکی مینې پېش امام کرم
د قرآن منکر کافر دی په هر آن غلط

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library